

Vi er ikke ved at renoncere i forhold til, hvad der er sagt under valgkampen. Det skal gennemføres ultimativt. Men vi vil ikke være med til – havde jeg nær sagt – at lave kaos med hensyn til, hvem der er berettiget til ydelser. Det kan jo godt være, at den borger, som måske har en stor bolig og har svært ved at passe den bolig, kan gå til det offentlige, og at det offentlige kan sige, inden det er en plejehjemsplads, at der er nogle alternativer, som det offentlige godt vil hjælpe med.

Det må være rimeligt, at der er en sådan dialog, at der er en sådan visitation, når vi har et velfærdssamfund, som også skal prioritere begrænsede ressourcer, for ellers angriber vi de ydelser, der skal være til rådighed for de allersvageste.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil bare sige til fru Line Barfod, at det var lidt forkert. Jeg sagde, at vi ikke kan støtte forslaget, og det er netop på grund af de manglende boliger. Men jeg kan garantere for, at Dansk Folkeparti mener, at pengene skal hentes i finansloven, for det er vigtigt, at der bliver opført flere plejehjem og plejeboliger.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Først til fru Pia Kristensen: Jeg forstod det sådan, at Dansk Folkeparti havde sympati for ideen, men bare ikke mente, at det var realistisk lige nu, fordi der først skulle være flere boliger.

Så til hr. Flemming Oppfeldt: Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan det kan være et angreb på det frie valg, at man får ret til selv at vælge, om man vil bo i sin egen bolig eller man vil bo på plejehjem. Det er jeg ikke i stand til at forstå. Det kan selvfølgelig være mig, der er noget galt med.

Der skal selvfølgelig være mulighed for en dialog. Jeg tror ikke, der er mange, der siger nej, hvis de går op til kommunen og siger, at de ikke længere kan passe den fireværelseslejlighed, som de boede i sammen med deres ægtefælle, der nu er død, de har derfor behov for noget mindre, og kommunen tilbyder så f.eks. en to-værelseslejlighed. Jeg tror ikke, der er mange, der siger, at de ikke har lyst til en toværelseslejlighed, men hellere vil flytte på plejehjem, hvis det er det, der er muligheden.

Jeg tror faktisk, at de fleste vil foretrække en toværelseslejlighed, hvis de ellers følte, at de

kunne klare at bo i en toværelseslejlighed. Men hvis man ikke føler, at man er i stand til længere at bo i en toværelseslejlighed, men gerne vil på plejehjem, fordi man kan mærke, at kræfterne ikke slår til længere, så mener jeg faktisk, at man skal have ret til det. Jeg kan ikke se, hvordan det er et angreb på ydelserne og på velfærdssamfundet, at man får den ret til frit valg. På samme måde som jeg ikke kan se, hvordan det er et angreb på velfærdssamfundet, hvis man har ret til at gå i folkeskolen, når man fylder 6 år. Der har man jo også frit valg.

Når man fylder et bestemt antal år, kan man komme i skole, uden at man dér går ind og siger, at her skal kommunen altså kunne prioritere og vælge, hvor mange børn der må komme i skole, alt efter hvad kommunen kan prioritere og sætte af til skolevæsenet. Jeg forstår simpelt hen ikke det her med, at det er et angreb.

Kl. 15.30

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnald som ordfører i anden runde.

Villy Søvnald (SF):

Det her er jo interessant. Det er et interessant punkt, vi står ved, for det, vi jo i virkeligheden diskuterer, er, om det frie valg nu griber for meget om sig, om det bliver så voldsomt, at det ikke kan styres. Det er diskussionen, og det er sådan set en meget relevant diskussion. Jeg synes, det er ærgerligt, at Venstre ikke understregede den lidt mere under valgkampen, men det kan have sine grunde.

Men det, vi nu har diskuteret lidt også med forslagsstilleren fru Line Barfod, er: Hvor omfattende bliver det her? Det kan vi have vidt forskellige gæt om. Der er ingen, der ved det. Vi har aldrig prøvet det.

Jeg har derfor et forslag til dem, som er tilhængere af det frie valg: Skulle vi ikke prøve det af i mindre målestok? Skulle vi ikke bede – og det vil jeg spørge ministeren om – om der ikke var et antal kommuner, der sagde: Vi vil godt prøve en model, der hedder selvvisitation? Er det rigtigt, som tilhængerne af det frie valg frygter, at så går det rent galt, hvis man udfolder det i praksis, eller er det en forkert antagelse, tilhængerne af det frie valg har? Lader det sig alligevel styre?

Det synes jeg ville være oplagt at invitere et antal kommuner til at prøve af, for så ved vi næste gang, vi diskuterer det her forslag, som tilhængerne af det frie valg teoretisk er tilhængere